

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. CXV. Rem Divinam Faciendi praxis & vsus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

REM DIVINAM FACIENDI
praxis & usus.

*Presbyter sa-
crificaturus
quid consi-
deres.*

§. Cogiter Sacerdos sacris vestibus induitus, & ad altare progrediens esse veluti legatum à Christiano populo missum ad Deum. Quemadmodum ex altera parte Concionator est legatus à Deo ad populum missus.

§. Secundo cogitet se præsentem coram Deo ad esse in regia quadam & magnificentissima aula, vna cum vniuersitate cœlesti Angelorum & hominum beatorum, qui ipsi faueant suasq; cum eo preces conjungant.

§. Tertio Deum precetur, vt actionis hujus dignitatem ac momentum, quantum licet mortalibus, prius intelligat.

*Quid in sa-
crificantis
sermone ex-
pendendum.*

§. Quarto sciat quod in hac legatione quatuor animaduertenda sunt. 1. apud quem sermo habeatur. 2. pendendum. quomodo. 3. qua de re. 4. quid fiat. 1. Is apud quem sermo habetur, est Deus. Loqui de Deo magnum est, quod in colloquiis piis omnibus sit, sed multo est maius cum Deo veluti præsente loqui. In aliis officiis diuinis plurimum loquimur cum Deo, sed minima est ea pars, qua conuertimur studiose ad agendum cum Deo. At in Missæ sacrificio lectione Epistola & Evangelii excepta & pauculis aliis perpetuum est cum Deo colloquium.

*Quintuplici
eogiprafan-
tissimomodo
sacrificans
cum Deo lo-
quere.*

§. Nec quocunq; modo alloquitur Deum Sacerdos in sacro, sed modo præstantissimo. 1. loquitur proxime secretò veluti ad aurem, vt amicus ad amicum, vel cum amico, quemadmodum ipse DEVS in Exod. cap. 33. v. ii. Num. 12. v. 8. dicitur locutus est Moysè

Moysæ facie ad faciem, sicut solet homo loqui ad amicum suum.
 1. Loquitur non suo tantum : sed totius Ecclesiæ, & populi Christiani nomine , & à Deo excipitur, & auditur, vt is qui personam publicam gerit, & est Legatus Ecclesiæ , vel bonus vel malus. 3. Loquitur non ex ingenio suo, sed verbis ac sententiis certis, vel ab ipso Christo Domino traditis, vel à Spiritu sancto in sacris literis, vel denique Conciliorum & Canonum auctoritate comprobatis. Quare non est periculum, ne quicquam dicat, quod Deo non sit gratum , vel quod sit præter decorum, & denique certus est modum petendi bonum esse, ac proinde non timenda verba illa D. Iacobi cap. 4. verl. 3. Petitis & non accipit, eo quod male petatis. 4. Loquitur in publica quadam celebritate, coram Deo, & cœlesti curia vniuersa & hominibus qui adsunt. Idcirco initio solemnis Confessionis, & Sanctos ipsos & populum appellat, & in Prefatione Deum precatur, vt suas voces , cum cœlestium spirituum vocibus jubeat admitti. 5. Loquitur cum Christo Domino, qui non solum è cœlo aspergit, sed etiam in ipso sacrificio super altare præsens & proximus est.

§. 5. Consideret quibus de rebus agat Sacerdos <sup>Que sacrifici-
cantur fun-
ctio.</sup>
 in hac Legatione. 1. laudat & adorat diuinam Maje-
 statem eique gratias agit, de beneficiis acceptis , &
 culpas, veniam precando, confitetur. Deinde opem
 diuinam sibi aliisque implorat. denique nullum ge-
 nus officii , quod exercere cum Deo piè mortales
 possunt, intermittit. 2. Cum his, corporis habi- <sup>Que sacrifici-
tum & conformatiōnē extērnam conjungit, maxi-
mē decentem & religiosam:</sup>
 tūc ^{habita-}
 aperto est capite , manibus modo junctis , modo
 prætensis , & in cœlum sublatis , quæ sunt
 aptissima ad cultum diuinum , & pietatem in

*Sacrificans
ſapplicum
l bellorum
prefectus.*

nobis & in populo excitandam. 3. Accedit veluti quibusdam supplicibus libellis onustus, quos pro variis calamitatibus, & pro omnibus hominum generibus Deo porrigit. Nullus est in vlo calamitatis gradu aut genere, vel vt inops terrenarum vel cœlestium, vel viuus, vel etiam in Purgatorio, qui suum libellum Sacerdoti ad altare accedenti, non commenderet, quandoquidem ille pro omnibus oratus accedit.

*Quæ ſacrifi-
cantur obla-
tio.*

§. Sexto. Consideranda etiam sunt, quæ facit magnus hic Legatus sanctæ Ecclesiæ vbi ad altare, i.e. ad Deum accedit. 1. Offert diuinæ Majestati donorum omnium, quæ possunt offerri maximum, Filium ipsius Dei, in quo ipsi benè complacuit, vna cum ijs omnibus ornamenti, meritis, & virtutibus, quibus Christus Dominus cumulatus est: Sacrificium denique & holocaustum illud, quod olim in ara crucis oblatum. Itaque si tam gratum æterno Patri hoc fuit, quamvis cum summa ignominia, & cruciatibus, quibus Dominus afficietur, conjunctum esset, non minus nunc gratum esse debebit, cum idem Christus gloria nunc insignis & immortalis, vna cum omnibus illarum etiam veterum pœnarum, meritis offertur, & quanta nobis licet cum pietate & veneratione, Itaque huius & illius sacrificii in ipfa re nullum omnino est discrimen, sed est primò in tempore quod illud semel factum sit, hoc quotidiie peragatur, secundò in loco, quo illud in Ierosolymis, hoc vbiq; terrarum & gentium, tertio in modo: nam olim oblatus est patiens & cruentus, nunc imparabilis sine vlla sanguinis effusione, sub venerabilibus panis & vini speciebus, quam tanti mysterii excellentiam utinam non populati quadam opinione, sed certo ac viuo iudicio & sensu Christiani comprehendenter, & potissimum Sacerdotes.

§. Septimô,

*Quod ciu-
enii & in-
truenti fa-
ciliſſimi diſ-
criimen.*

§. Septimò. Ipse met Sacerdos singulari Dei beneficio donum illud insigne sibi comparat, quod est oblatum ^{Oblatū mu-}
laturus, dum verba diuina pronuncians conficit Sacra-^{nus ipse sa-}
mentū, Deo volente p̄ sua infinita clementia, uti ope-^{cificans cō-}
ra Sacerdotis ad corpus Christi Domini sacrosanctum
in Sacramento præsens constituendum.

§. Octauò. In verbis pronunciandis, & in verbo- ^{Quib. in re-}
rum efficacitate, & in oblatione sacrificii Sacerdos ^{bus Christi}
Christipersonam repræsentat, quod etiam in vestibus ^{personam ge-}
& cetero ejus ornatu & sacrificii apparatu cernitur. ^{rat sacrifici-}
cans.
Et quidem olim Christus Dominus dum seipsum se-
mel obtulit Patri in cruce, & Sacerdos & sacrificium
fuit. At nunc partes Sacerdotis hominibus concessit,
sibipartes sacrificii reseruavit. Quantæ autem est di-
gitatis hominū, ut quomodo Christus Dominus se-
ipsum semel obtulit Patri, & planè ipsi eundem Chri-
stum toties offerre possunt. Sanè in hoc Sacerdos al-
terpènè Christus videtur.

§. Nono. Sacerdos seipsum ac totam Ecclesiam
Deo conjungit in lacra Communione. Quare Sacer-
dos progressurus ad Aram, comparet animam, atque
componat moribus piis ac pudicis, existimet se ad
Agninuptias accedere. Et sibi dici: Ecce sponsus ve-
nit, exite obuiam ei, Matth. 25. & præcipue se præpa-
ret adactus diuinæ charitatis eliciendos.

§. Decimo. Conjungitur Ecclesia militans & tri- ^{Ecclesia ter-}
umphans in hoc sacrificio, quæ intelligitur ex præfa- ^{restis & cro-}
tione illa: Communicantes, & tunc maximè exerce- ^{lebitus confo-}
tur Communio Sanctorum, quæ in Symbolo Fidei ^{ratio.}
proponitur.

§. Undecimo. Ex his omnibus intelligimus acti-
onem in hac vita à mortalibus nullam majorem exer-
ceri aut præstabiliorē posse, quam sit sacrum facere.
Idque apparet non solum ex aliis beneficiis, quibus
Ecclesia Sacerdotes onerauit, verum etiam, quia in
S 5 sacro-

sacro faciendo occupatum Sacerdotem, nemo esset, qui quacunque de causa, ne Rex quidem aut Pontifex accereret, ac vellet inceptum sacrum omittere. Quare nullum magis liberum ac suum Sacerdos habet, quam hoc opus. Imò Rex ipse Regum Christus videtur eum tantisper à sui veneratione liberare. Si enim alio quopiam, quamvis proximo loco, & in conspectu, vel deferatur, vel eleuetur Eucharistia, Sacerdos non debet suum sacrum interpellare.

*Proeffus
ad aram in
caelum lin-
toirus.*

§. Cogitare ergo verè potest, dum è sacrario in templum ingreditur sacrum facturus, ex hoc mundo se in cœlum ingredi jam mortali majorem, cum Deo de rebus maximis coram auctorum. Cui negotio etiam Angeli & Curia cœlestis Vniuersa cum timore & magna veneratione intersunt.

C A P. CXVI.

*ANTE SACRIFICII INCHOATI-
ONEM QUID PRESTANDUM.*

*Sacrifica-
tus de fijo sit
in Deum
animo.*

§. Ante sacrum i. decet Sacerdotem omnes suas vires & actiones, non solum cum est ad altare accessurus, sed quoconque etiam tempore eo referre, vt sit quam paratissimus ad dignè, quantum fert vita sceleris humana imbecillitas, sacrum faciendum.

*Sit in seger
que purus.
Pis se det
cognitioni-
bus & quib.
sacrificatu
rus.*

§. Secundo inquirendum in conscientiam & peccata, quæ occurruunt vel dolore, vel Confessione expianda.

*Propria in
dignitas ob-
menis
oculos ob-
serferur.*

§. Tertio ubi tremendi sacrificii tempus appulit, quarta saltē horae parte ante præcipuo studio vires omnes animi colligat, & sensus custodiat, quilibet negotio tantisper seposito. Quo tempore animus occupandus est piis cognitionibus & aëtibus religiosis quam contentissimis, ac primo agnoscat se pro sui